

§ 7. Szkolenie i doskonalenie zawodowe personelu zakładu w zakresie postępowania z nieletnimi uzależnionymi organizuje dyrektor zakładu przy współudziale właściwych organów i instytucji państwowych oraz organizacji społecznych.

§ 8. W sprawach organizacji i zasad pobytu nieletnich uzależnionych w zakładach, nie uregulowanych niniejszym rozporządzeniem, stosuje się odpowiednio prze-

pisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1983 r. w sprawie organizacji i zasad pobytu nieletnich w zakładach poprawczych (Dz. U. Nr 26, poz. 126).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Skóra

187

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 lipca 1985 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w przedmiocie leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji w stosunku do osób uzależnionych od środków odurzających lub psychotropowych, umieszczonych w zakładach karnych, aresztach śledczych oraz ośrodkach przystosowania społecznego.

Na podstawie art. 23 ust. 8 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15 i Nr 15, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakładach karnych, aresztach śledczych i ośrodkach przystosowania społecznego, zwanych dalej „zakładami”, prowadzi się leczenie, rehabilitację i resocjalizację osób uzależnionych od środków odurzających lub psychotropowych, zwanych dalej „osobami uzależnionymi”, umieszczonych w tych zakładach.

§ 2. 1. Do leczenia w zakładach kieruje się osoby uzależnione, w stosunku do których został orzeczony przez sąd obowiązek poddania się leczeniu, jak również osoby zakwalifikowane do takiego leczenia przez lekarzy tych zakładów, w szczególności osoby, w stosunku do których w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem opinie biegłych zawierały wskazania do leczenia.

2. Leczenie, rehabilitację i resocjalizację osób uzależnionych prowadzi w zakładach personel przeszkolony w zakresie zapobiegania narkomanii.

3. Leczenie, rehabilitację i resocjalizację osób uzależnionych prowadzi się w zakładach metodami i środkami ogólnie stosowanymi w tego rodzaju postępowaniu.

§ 3. Placówkami leczniczymi i rehabilitacyjno-resocjalizacyjnymi dla osób uzależnionych w zakładach są:

- 1) pododdział detoksykacyjny,
- 2) oddział dla skazanych, wymagających stosowania szczególnych środków leczniczo-wychowawczych dla osób uzależnionych, zwany dalej „oddziałem specjalnym”,
- 3) pododdział zakładu lub oddział dla skazanych, wymagających stosowania szczególnych środków leczniczo-wychowawczych, zwany dalej „pododdziałem specjalnym”,
- 4) ambulatorium zakładu.

§ 4. 1. Pododdział detoksykacyjny tworzy się z wydzielonej części oddziału wewnętrznego szpitala prowadzonego przez służbę zdrowia więziennictwa.

2. Pododdziałem detoksykacyjnym kieruje lekarz — zastępca ordynatora oddziału wewnętrznego, posiadający przygotowanie fachowe w zakresie leczenia osób uzależnionych.

3. Do zadań pododdziału detoksykacyjnego należy udzielanie świadczeń leczniczych w zakresie przewidzianym dla oddziałów szpitalnych, a w szczególności detoksykacja, nawiązywanie kontaktu terapeutycznego z pacjentem, zapewnienie podopiecznemu — po leczeniu — rehabilitacji i resocjalizacji w odpowiednim oddziale specjalnym lub pododdziale specjalnym albo zapewnienie ambulatoryjnej opieki specjalistycznej.

§ 5. 1. Oddział specjalny organizuje się dla długoterminowego pobytu osób uzależnionych.

2. Do zadań oddziału specjalnego należy w szczególności wyrabianie u osób uzależnionych motywacji do zachowania trwałej abstynencji, rozwijanie ich społecznej aktywności oraz umożliwianie im współuczestnictwa w realizacji ustalonego programu rehabilitacyjno-resocjalizacyjnego, a także prowadzenie działalności oświatowo-zdrowotnej.

§ 6. 1. Pododdział specjalny tworzy się w wyodrębnionych pomieszczeniach zakładu lub oddziału dla skazanych wymagających stosowania szczególnych środków leczniczo-wychowawczych.

2. Do organizacji i zadań pododdziału specjalnego stosuje się odpowiednio przepis § 5.

§ 7. 1. Oddziałem i pododdziałem specjalnym kieruje kierownik oddziału specjalnego — lekarz lub psycholog.

2. W skład personelu oddziału i pododdziału specjalnego wchodzi w szczególności: lekarz, psycholog, instruktor terapii zajęciowej, pielęgniarka i wychowawca.

§ 8. 1. Ambulatorium zakładu zapewnia specjalistyczną opiekę osobom uzależnionym, oczekującym na umieszczenie w oddziale lub pododdziale specjalnym, oraz osobom uzależnionym, które ukończyły pobyt w oddziale lub pododdziale specjalnym i nie wymagają detoksykacji.

2. Do zadań ambulatoryjnej opieki specjalistycznej należy w szczególności udzielanie indywidualnych świadczeń leczniczych osobom uzależnionym i kierowanie na konsultacje oraz rehabilitację i resocjalizację do oddziałów lub pododdziałów specjalnych.

§ 9. W miarę potrzeby placówki, o których mowa w § 3, organizują i zapewniają kontakty personelu z rodzinami osób uzależnionych.

§ 10. 1. Do pododdziału detoksykacyjnego w zakładzie kieruje się osoby uzależnione będące w stanie zatrucia lub z zespołem odstawiennym, wymagające intensywnego leczenia odtruwającego.

2. O skierowaniu tymczasowo aresztowanego do pododdziału detoksykacyjnego zakładu zawiadamia się organ, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje.

3. W wypadkach wyjątkowych, wymagających natychmiastowego leczenia odtruwającego tymczasowo aresztowanego, organ, o którym mowa w ust. 2, może na wniosek lekarza — w uzgodnieniu z dyrektorem właściwego szpitala prowadzonego przez służbę zdrowia więziennictwa — kierować bezpośrednio osobę uzależnioną do pododdziału detoksykacyjnego.

4. Do oddziałów lub pododdziałów specjalnych w zakładach kieruje się osoby uzależnione nie wymagające leczenia odtruwającego.

5. Skierowanie tymczasowo aresztowanego na rehabilitację i resocjalizację do oddziału lub pododdziału specjalnego następuje za zgodą organu, do którego dyspozycji tymczasowo aresztowany pozostaje.

§ 11. 1. Pododdział detoksykacyjny oraz pododdział specjalny w zakładzie tworzy i znosi oraz ustala ich organizację dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Karnych na wniosek dyrektora okręgowego zarządu zakładów karnych.

2. Oddział specjalny tworzy się i znosi na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

3. Personel penitencjarny zakładu, współpracujący z personelem pododdziału detoksykacyjnego lub oddziału i pododdziału specjalnego, powinien być przeszkolony w zakresie zapobiegania narkomanii.

4. Główny lekarz wojewódzki, właściwy ze względu na położenie zakładów, powinien udzielać pododdziałom detoksykacyjnym i oddziałom specjalnym pomocy w zatrudnianiu personelu specjalistycznego oraz konsultacji w zakresie leczenia i rehabilitacji osób uzależnionych.

§ 12. 1. Osobom uzależnionym, objętym leczeniem, rehabilitacją i resocjalizacją w zakładach, zapewnia się zatrudnienie, umożliwiające kontynuowanie zastosowanego wobec nich postępowania. Rodzaj zatrudnienia ustala się w porozumieniu z kierownikiem oddziału lub pododdziału specjalnego.

2. Naczelnik zakładu, na wniosek lub po zasięgnięciu opinii personelu specjalistycznego, może dokonać odstępstw od zasad regulaminu wykonywania kary pozbawienia wolności, w granicach niezbędnych dla ułatwienia procesu leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji oraz w granicach koniecznych dla uniemożliwienia osobom uzależnionym dostępu do środków odurzających lub psychotropowych.

3. Naczelnik zakładu ustala regulamin i porządek oddziału lub pododdziału specjalnego po zasięgnięciu opinii kierownika oddziału lub pododdziału specjalnego.

§ 13. Placówki, o których mowa w § 3, zwracają się do zakładu leczniczego, który uprzednio prowadził leczenie osoby uzależnionej, o udzielenie szczegółowych informacji, dotyczących przebiegu tego leczenia oraz rehabilitacji, readaptacji, a także resocjalizacji. Informacje te powinny być nadesłane niezwłocznie.

§ 14. O przebiegu leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji prowadzonych w zakładzie oraz o terminie zwolnienia osoby uzależnionej z tego zakładu i potrzebie objęcia jej dalszym leczeniem oddział i pododdział specjalny zawiadamia odpowiedni zakład społecznej służby zdrowia, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania osoby uzależnionej — w terminie 14 dni przed przewidzianym zwolnieniem, a jeżeli nie można przewidzieć dnia zwolnienia — niezwłocznie po zwolnieniu.

§ 15. W zakresie leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji oddziały i pododdziały specjalne współdziałają z organami i instytucjami państwowymi oraz organizacjami społecznymi, a zwłaszcza zajmującymi się zapobieganiem narkomanii.

§ 16. Szkolenie i doskonalenie zawodowe personelu pododdziałów detoksykacyjnych, oddziałów i pododdziałów specjalnych, jak również współdziałającego z nimi personelu penitencjarnego zakładów w zakresie leczenia, rehabilitacji i resocjalizacji organizuje służba zdrowia więziennictwa przy współdziałaniu właściwych organów i instytucji państwowych oraz organizacji społecznych.

§ 17. Dokumentację i sprawozdawczość statystyczną dotyczącą osób uzależnionych prowadzi się w pododdziałach detoksykacyjnych oraz w oddziałach i pododdziałach specjalnych na zasadach obowiązujących w zakładach społecznej służby zdrowia; adnotacji dotyczących tego leczenia dokonuje się w indywidualnej dokumentacji lekarskiej osób uzależnionych, prowadzonej przez służbę zdrowia więziennictwa.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Skóra

188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 16 lipca 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia państwowych biur notarialnych prowadzących księgi wieczyste oraz obszarów ich właściwości miejscowej.

Na podstawie art. 58 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 19, poz. 147) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 grudnia 1984 r. w sprawie określenia państwowych biur notarialnych prowadzących księgi wieczyste